

[Heising.]

kendte. Derfor måtte overborgmesteren meddele borgerrepræsentationen det negative udfald af forhandlingerne og konstatere, at i henhold til den beslutning, borgerrepræsentationen havde taget, måtte man holde sig til den anden af de opstillede løsninger, ekspropriation og nedrivning. Det var efter ønske fra Østifternes Kreditforening og af hensyn til de kommende forhandlinger, at overborgmesterens redegørelse blev afgivet i et lukket møde, hvilket i øvrigt er nøje i overensstemmelse med borgerrepræsentationens forretningsorden for behandling af den slags sager.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard anførte gentagne gange i sin fremsættelsestale den påstand, at det afgørende moment for Københavns kommunalbestyrelse havde været, at kommunens eneste bidrag ville være ca. 1 mill. kr. Den konservative ordfører i borgerrepræsentationen, sagde det ærede medlem, havde udtalt,

„at efter at der er givet sikkerhed for, at man får de 85 pct., koster det ikke kommunen mere end enhver anden ordning“.

I parentes bemærket er dette ikke engang en korrekt gengivelse af dette lille bitte brudstykke af den konservative ordførers udtalelser.

Det ærede medlem sagde senere — det står sp. 37 —

„at årsagen til, at man vedtog projektet, er netop, at kommunalbestyrelsen regnede med, at kommunen ikke skulle ofre millioner, men at staten betalte.“

Jeg agter ikke på nogen måde at give udtryk for fornærmethed eller beklagelse over udtalelsen, men jeg må sige, jeg tror ikke, at der nogen sinde i rigsdag eller folketing er fremsat en så direkte nedsættende beskyldning mod en kommunalbestyrelse — og oven i købet er den slet dokumenteret. Gør man sig den ulejlighed at gennemgå borgerrepræsentationens forhandlinger om denne sag og ikke nøjes med tilfældige udpluk, er jeg overbevist om, at man vil

komme til det resultat, at det, som det ærede medlem har udtalt, ikke stemmer så forfærdelig godt med de faktiske forhold.

Da nu det ærede medlem specielt har omtalt den konservative ordfører, hr. Wassard Jørgensen, bør det vel konstateres, at den konservative ordfører ved den lejlighed, der her er tale om, gjorde op, hvorledes man havde undersøgt og overvejet, om det var økonomisk rigtigt at forlange Østifternes bygning fjernet, om det ville være rigtigt af hensyn til de borgere, der havde deres hvern i bygningen, og endelig og ikke mindst, om vi fik den trafikmæssigt set rigtige løsning. Han påviser videre, hvilken vægt man har lagt på det spørgsmål, om man, hvis bygningen blev liggende, alligevel ville kunne opnå en tilfredsstillende løsning med hensyn til færdslen. Han resumerer de undersøgelser, der er foretaget med henblik herpå, og konkluderer i, at man sluttelig er blevet overbevist om, at en trafikmæssigt heldig og holdbar løsning kun kunne opnås ved at fjerne bygningen fra dens nuværende beliggenhed.

Se, dette korte sammendrag giver dog et noget andet billede af, hvad nu tilfældigvis den konservative ordfører har sagt ved borgerrepræsentationens forhandling. Det samme billede vil man få, hvis man studerede de øvrige ordføreres udtalelser — f. eks. det radikale venstres — ved de lejligheder, hvor sagen har været for i borgerrepræsentationen.

Jeg tror, at folketingets medlemmer trygt kan stole på, at borgerrepræsentationen først og fremmest har ladet sig lede af, hvad man efter meget grundige og dybtgående overvejelser måtte betragte som den rigtige løsning. Da den er fundet, er det vel helt naturligt, at man sluttelig foretager en sammenstilling af omkostningerne ved de forskellige løsninger; det ville man gøre inden for staten, det ville man gøre inden for en hvilken som helst anden kommunalbestyrelse, og der er ingen som helst grund til at gøre ophævelse over det eller til at anfægte og kritisere det. Det må heller ikke